

FANTAZMA (3) sb

fantazma n (1); **fantazma** f a. **fantazm** m (2); n *CzechEp*; f a. m *KrowObr*, *BielKron*.

Wszystkie a jasne.

sg N fantazma (1). ◇ pl A fantazmy (1). ◇ V fantazmy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Urojenie, przywidzenie, wytwór fantazji; zjawia, mara [*phantasma* – duch, pokusa, fałszywe mniemanie, ukazanie albo widzenie tak na jawie jako i we śnie *Mącz 297a*; – strach *Calep*; widok fałszywy, mara, obłuda – *phantasma* Cn] (3): Záklinam cie nanietzyftzy Duchu/ y wzyftká naiázdo Szátáńka/ y wzyftki fántáľmy/ w imię Oycá y Syná y Duchá Świętego/ ábyście odeftli od tego Oleiu *KrowObr 81*.

Wyrażenie: »fantazmy nocne« (1): Pothym gdy [*Azenagi*] wyrzeli ludzi przy nich [*okrętach*] białe łobie nie rowne/ mnimáli być iákie fántázmy nocne/ tho ieft obłudy *BielKron 450*.

Szereg: »fantazma abo (to jest) obłuda« (2): *BielKron 450*; Co wzytko y píľmu świętemu [...] y prawdziwemu poczęciu y rodzeniu człowieka prawdziwego Iezufá Chrifuśá ieft ná odpor. Bo łię to tymi baykámı wyglada: á fántázma łię iákieś ábo obłudá miáľto niego wprowadza *CzechEp 149*.

Synonimy: *duch, mara, obłuda, pokusa, strach*.

TZ